

വെളിച്ചം സൗദി ഓൺലൈൻ വുൾആൻ പഠന പദ്ധതി

മുന്നാം ഘട്ടം

സുറതുൽ മുഅ്മിനുൻ, സുറതുന്നുർ
ക്വമ്പയിൻ 4

സുറത്തുൽ മുഅ്മിനുൻ 62 മുതൽ 77 വരെ
2021 ആഗസ്റ്റ് 1 മുതൽ 16 വരെ

Velicham Online

velichamonline.islahiweb.org

സൗദി ഇസ്ലാമിക് ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട് സെന്റർ

facebook.com/velichamsaudionline

youtube.com/velichamsaudionline

﴿62﴾ ഒരു ദേഹത്തോടും, അതിന് കഴിവുള്ളതല്ലാതെ നാം ശാസിക്കുകയില്ല; യഥാർത്ഥം തുറന്നു പറയുന്ന ഒരു ഗ്രന്ഥം [രേഖ] നമ്മുടെ അടുക്കൽ ഉണ്ട്; അവർ അക്രമിക്കപ്പെടുന്നതല്ല.

وَلَا تُكَلِّفُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا وَلَدَيْنَا
كِتَابٌ يَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَهُمْ لَا يُظَاهَمُونَ

﴿62﴾ وَلَا تُكَلِّفُ നാം ശാസിക്കുകയില്ല, നിർബന്ധിക്കുകയില്ല ഒരു ദേഹത്തോടും, ഒരാളോടും إِلَّا وُسْعَهَا അതിന് കഴിവുള്ളതല്ലാതെ وَلَدَيْنَا നമ്മുടെ അടുക്കലുണ്ട് كِتَابٌ ഒരു ഗ്രന്ഥം يَنْطِقُ അത് തുറന്ന് പറയും, മൊഴിയും بِالْحَقِّ യഥാർത്ഥത്തെ, സത്യത്തെ وَهُمْ അവർ لَا يُظَاهَمُونَ അക്രമിക്കപ്പെടുന്നതുമല്ല.

മുന്ന് സംഗതികളാണ് ഈ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു പ്രസ്താവിക്കുന്നത്

(1) ഏതൊരാളുടെയും കഴിവനുസരിച്ചുള്ളതല്ലാതെ അവനോട് ശാസിക്കുകയില്ല. കുർആനിൽ ആവർത്തിച്ചു പറയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള ഒരു മൗലികതത്വമാണിത്. ശാരീരികവും, മാനസികവും സാമ്പത്തികവും സാമൂഹികവുമായ എല്ലാവിധ കഴിവുകളും ഇതിൽ പരിഗണിക്കപ്പെടുന്നു. ആരാധനാ കാര്യങ്ങളിൽ മാത്രമല്ല, മനുഷ്യൻ പ്രവർത്തിക്കേണ്ടുന്ന എല്ലാ കാര്യത്തിലും ഇത് ബാധകമാണ്. നമസ്കാരത്തിലും, നോമ്പിലും മാത്രമല്ല, സാധുക്കളെ സഹായിക്കുന്നതിലും സമുദായ സേവനത്തിലും, മതപ്രബോധനത്തിലുമെല്ലാംതന്നെ ഈ നിയമം ബലത്തിലുണ്ട്. അപ്പോൾ, സൽക്കർമം ചെയ്തു അല്ലാഹുവിന്റെ പ്രീതി സമ്പാദിക്കണമെന്ന് ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക് അതിനുള്ള മാർഗം ഒട്ടും കുടുസ്സല്ല. ദുഷ്കർമത്തിലും, തോന്നിയവാസത്തിലും നിരതരായവർക്ക് സത്യത്തിന്റെ മാർഗം ഇടുങ്ങിയതാണെന്നോ, മതശാസനകൾ അസഹ്യമാണെന്നോ പറയുവാൻ ന്യായവുമില്ല.

(2) സൽക്കർമികളുടെയും ദുഷ്കർമികളുടേയുമെന്ന വ്യത്യാസമില്ലാതെ, എല്ലാവരുടെ ചെയ്തികളും കൃത്യവും വ്യക്തവുമായി രേഖപ്പെടുത്തിയ ഒരു രേഖാഗ്രന്ഥം അല്ലാഹുവിങ്കലുണ്ട്.

3) സജ്ജനങ്ങളുടെ സൽക്കർമ്മഫലങ്ങളിൽ വല്ല കുറവും വരുത്തിയോ, ദുർജ്ജനങ്ങളുടെ ദുഷ്ഫലങ്ങളിൽ വല്ലതും അധികരിപ്പിച്ചോ, ആരോടും അക്രമം ചെയ്യപ്പെടുകയില്ല. എല്ലാവരുടെയും നന്മതിന്മകൾ രേഖപ്പെടുത്തപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥം ഹാജരാക്കിക്കൊണ്ട് ക്വിയമത്നാളിൽ ഇപ്രകാരം പറയപ്പെടുന്നതാകുന്നു: ഇതാ നമ്മുടെ - നാം രേഖപ്പെടുത്തിവെച്ച - ഗ്രന്ഥം! അത് നിങ്ങൾക്ക് യഥാർത്ഥം തുറന്നു പറഞ്ഞു തരുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ പ്രവർത്തിച്ചിരുന്നത് നാം പകർത്തേക്കാം എന്നുണ്ടായിരുന്നു (الْحَاقَّةُ: 29)

﴿63﴾ എങ്കിലും അവരുടെ [അവിശ്വാസികളുടെ] ഹൃദയങ്ങൾ ഇതിനെക്കുറിച്ച് അന്ധതയിലാകുന്നു. അവർക്ക് അത് [മേൽപറഞ്ഞത്] കൂടാതെയുള്ള ചില പ്രവൃത്തികളാണുള്ളത്; അത് അവർ പ്രവർത്തിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരാണ്;

﴿64﴾ അങ്ങനെ, അവരിലുള്ള സുഖിയൻമാരെ ശിക്ഷ മൂലം നാം പിടിക്കുന്നതായാൽ, അപ്പോഴതാ, അവർ നിലവിളി കൂട്ടുന്നു!

﴿65﴾ (അവരോട് പറയപ്പെടും:) ഇന്ന് നിങ്ങൾ നിലവിളി കൂട്ടേണ്ടാ [അതുകൊണ്ട് ഫലമില്ല]! നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾക്ക്, നമ്മിൽ നിന്ന് സഹായം നൽകപ്പെടുകയില്ല;

﴿66﴾ തീർച്ചയായും, എന്റെ (വേദ)ലക്ഷ്യങ്ങൾ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിക്കപ്പെട്ടുവന്നിരുന്നു; അപ്പോൾ നിങ്ങൾ, മടമ്പുകാലുകളിൽ (വന്നപാടെ) തന്നെ മടങ്ങിപ്പോകുകയായിരുന്നു ചെയ്തത്:

﴿67﴾ അഹങ്കാരികളായ നിലയിൽ - അതിൽ [വേദഗ്രന്ഥത്തിൽ] രാക്കമയുമായി - നിങ്ങൾ പിച്ച് പറഞ്ഞും കൊണ്ടിരിക്കുന്നവരായിരുന്നു.

بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمَرَةٍ مِّنْ هَذَا وَهُمْ أَعْمَلُ مِّنْ دُونِ ذَلِكَ هُمْ لَهَا عَمَلُونَ ﴿٦٣﴾

حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا مُتْرَفِيهِم بِالْعَذَابِ إِذَا هُمْ تَجْعَرُونَ ﴿٦٤﴾

لَا تَجْعَرُوا الْيَوْمَ ۖ إِنَّكُمْ مِنَّا لَا تَنْصَرُونَ ﴿٦٥﴾

قَدْ كَانَتْ ءَايَتِي تُتْلَىٰ عَلَيْكُمْ فَكُنْتُمْ عَلَىٰٰٓ أَعْقَابِكُمْ تَنْكُصُونَ ﴿٦٦﴾

مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْجُرُونَ ﴿٦٧﴾

﴿63﴾ بَلْ أَهْمَلُوا فِي غَمَرَةٍ أَوْ يَوْمٍ قُلُوبُهُمْ അവരുടെ ഹൃദയങ്ങൾ അന്ധതയിലാണ്, അശ്രദ്ധയിലാണ്, മുടലിലാണ് مِنْ هَذَا ഇതിനെക്കുറിച്ച് وَلَهُمْ അവർക്കുണ്ട് أَعْمَالٌ ചില പ്രവൃത്തികൾ مِنْ دُونِ ذَلِكَ അതുകൂടാതെ هُمْ അവർ لَهُم അത്, അവയെ غَامِلُونَ പ്രവർത്തിക്കുന്നവരാണ് ﴿64﴾ حَتَّىٰ إِذَا أَخَذْنَا അവരെ നാം പിടിക്കുന്നതായാൽ അവരിലുള്ള സുഖിയൻമാരെ بِالْعَذَابِ ശിക്ഷകൊണ്ട്, ശിക്ഷമൂലം إِذَا هُمْ അപ്പോൾ അവരതാ يَجْزَوْنَ നിലവിളി കൂട്ടുന്നു, വിളിച്ചു നിലവിളിക്കുന്നു ﴿65﴾ لَا تَجَارُوا നിങ്ങൾ നിലവിളി കൂട്ടേണ്ട الْيَوْمَ ഇന്ന് إِنَّكُمْ നിശ്ചയമായും നിങ്ങൾ مِنَّا നമ്മിൽ നിന്നും لَا تَنْصَرُونَ നിങ്ങൾ സഹായിക്കപ്പെടുകയില്ല ﴿66﴾ قَدْ كَانَتْ തീർച്ചയായും ആയിരുന്നു എന്റെ ലക്ഷ്യങ്ങൾ (വചനങ്ങൾ) تَتْلَىٰ عَلَيْكُمْ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിത്തരപ്പെട്ടിരുന്നു അപ്പോൾ നിങ്ങളായിരുന്നു عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ നിങ്ങളുടെ മടമ്പുകാലുകളിലായി مَسْكُونٍ മടങ്ങി (പിൻവാങ്ങി)പ്പോകുക(യായിരുന്നു) ﴿67﴾ مُسْتَكْبِرِينَ അഹങ്കാരികളായ നിലയിൽ, അഹംഭാവം നടിച്ചുകൊണ്ട് بِسَامِرًا അതിൽ രാക്കമ പറഞ്ഞുകൊണ്ട് تَجْرُونَ നിങ്ങൾ പിച്ഛു പറഞ്ഞു കൊണ്ടിരുന്നു, തോന്നുവാസം പറഞ്ഞുകൊണ്ട്.

സാരം: മനുഷ്യന് അനുഷ്ഠിക്കുവാൻ കഴിയാത്ത ശാസനകളൊന്നും അല്ലാഹു അവരിൽ ചുമത്തിയിട്ടില്ല; അവർ പ്രവർത്തിക്കുന്നതെല്ലാം രേഖപ്പെടുത്തി സൂക്ഷിക്കുന്നുമുണ്ട്. പക്ഷേ, അവിശ്വാസികൾ അതൊന്നും ഗൗനിക്കാതെ അന്ധതയിലും, അശ്രദ്ധയിലും കഴിഞ്ഞുകൂടുകയാണ്. 57-60 ൽ പ്രസ്താവിച്ചത് പോലെയുള്ള സൽക്കർമ്മങ്ങളൊന്നും അവർ ചെയ്യുന്നില്ലെന്ന് മാത്രമല്ല, അതിന് നേരെ വിപരീതമാണ് അവരുടെ പ്രവർത്തനങ്ങൾ. കുർആനെപ്പറ്റി ആക്ഷേപിക്കുക, നബിയെ പരിഹസിക്കുക, സത്യവിശ്വാസികളെ ഉപദ്രവിക്കുക മുതലായവയാണ് അവരുടെ ജോലി. അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ള സുഖസൗകര്യങ്ങളിൽ വഞ്ചിതരായി തങ്ങൾക്ക് എന്തും ചെയ്യാമെന്ന നിഗമനത്തിലാണ് അവരുള്ളത്. എന്നാൽ, ഈ നില അധികം തുടർന്നുപോകയില്ല. താമസിയാതെ ആ സുഖ സൗകര്യങ്ങളിൽ നിന്നും അവർ പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കപ്പെടും. അപ്പോൾ അവർക്ക് തന്റേടം വരും. അവർ വിളിച്ചു നിലവിളിക്കാൻ തുടങ്ങും. പക്ഷേ , ഫലമെന്ത് ?!

ആ നിലവിളിക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ ഭാഗത്ത്നിന്നും മറുപടി ലഭിക്കുക ഇപ്രകാരമായിരിക്കും : ഇന്ന് നിലവിളികൂട്ടിയിട്ട് കാര്യമില്ല ; യാതൊരു രക്ഷയും നിങ്ങൾക്ക് ഇവിടെ കിട്ടുവാൻ പോകുന്നില്ല. എന്റെ ആയത്തുകൾ റസൂൽ നിങ്ങൾക്ക് ഓതിക്കേൾപ്പിച്ചുകൊണ്ടിരുന്നപ്പോൾ നിങ്ങളത് കേട്ടതുമില്ല, ചിന്തിച്ചതുമില്ല. കേൾക്കുമ്പോഴേക്കും നിങ്ങൾ പിന്നോക്കം പോകുകയായിരുന്നു ചെയ്തിരുന്നത് ; മാത്രമല്ല, ഞങ്ങൾ കുറേനീളമാണ്, കഅ്ബയുടെ സംരക്ഷകൻമാരാണ് എന്നും മറ്റും പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, അഹങ്കാരം നടിക്കുകയും, കഅ്ബയുടെ പരിസരങ്ങളിൽ കൂടി കുർആനെക്കുറിച്ചും, നബിയെക്കുറിച്ചും പരിഹാസപൂർവ്വം രാക്കമകളും, തോന്നുവാസവും പറഞ്ഞു കാലം കഴിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്. എനി, ഇപ്പോൾ നിലവിളിച്ചുകൊണ്ട് യാതൊരു ഫലവുമില്ല.

﴿68﴾ (പറയുന്ന)വാക്ക് [ക്വർ ആൻ] അവർ ഊലോചിക്കുന്നില്ലേ? അഥവാ, തങ്ങളുടെ പൂർവ്വപിതാക്കൾക്ക് വന്നിട്ടില്ലാത്തതാണ് ഇവർക്ക് വന്നിരിക്കുന്നുവോ?

أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ أَمْ جَاءَهُمْ مَا

لَمْ يَأْتِ آبَاءَهُمُ الْأَوَّلِينَ

(69) അതല്ലെങ്കിൽ, അവർ തങ്ങളുടെ റസൂലിനെ അറിഞ്ഞിട്ടില്ല - അതിനാൽ അവർ അദ്ദേഹത്തെ നിഷേധിക്കുന്നവരാണ്?!

أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ

مُنْكَرُون

﴿70﴾ അല്ലെങ്കിൽ, അദ്ദേഹത്തിന്
 ഭ്രാന്തുണ്ടെന്ന് അവർ പറയുന്നുവോ?!
 എന്നാൽ, (വാസ്തവത്തിൽ) അദ്ദേഹം
 അവരുടെ അടുക്കൽ യഥാർത്ഥം
 കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുകയാണ്; അവ
 രിൽ അധികമാളുകളും, യഥാർത്ഥ
 ഞ്ഞെ വെറുക്കുന്നവരുമാകുന്നു.

أَمْ يَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ سَاحٍ بَلْ جَاءَهُمُ

بِالْحَقِّ وَأَكْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ كَارِهُونَ

﴿68﴾ أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ ۖ وَأَمْ لَهُمْ حِمَىٰ مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُوقُونَ ۚ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۖ أَفَلَمْ يَكْنُزْ لَهُمْ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿69﴾ أَفَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَاءْنَا حَرَمَهُمْ قَبْلَهُمْ قَوْمًا لَهُمْ آيَاتٌ فَهُمْ لَا يَخِفُونَ ﴿70﴾ أَفَلَمْ يَكْنُزْ لَهُم مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۚ أَفَلَمْ يَكْنُزْ لَهُم مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۚ أَفَلَمْ يَكْنُزْ لَهُم مَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ إِنَّهُمْ يَكِيدُونَ كَيْدًا ۚ

ഒന്നാമതായിപ്പറഞ്ഞ ആക്ഷേപം അവർ ക്യാർആനിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നില്ല എന്നുള്ളതാണ്. ഈ ആക്ഷേപം പലപ്പോഴും അല്ലാഹു ആവർത്തിച്ചു പറയാറുള്ളതാണ്. കാരണം അവർ നിഷ്പക്ഷമായി ചിന്തിക്കുന്നപക്ഷം അതിന്റെ സത്യതയും പരിശുദ്ധതയും അവർക്ക് ബോധ്യപ്പെടാതിരിക്കുകയില്ല. പിന്നീട് പറഞ്ഞ ആക്ഷേപങ്ങളുടെസാരം അവർ റസൂലിനെ മനസ്സിലാക്കുന്നില്ലെന്നുള്ളതാകുന്നു. മുമ്പില്ലാത്ത ഒരു പുതിയ വാദം അദ്ദേഹം കൊണ്ടുവന്നിട്ടില്ല. മുമ്പും പല നബിമാരും ഇതേ സത്യപ്രബോധനവുമായിവന്നിട്ടുണ്ടായിരുന്നു. നബിയെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം. ചെറുപ്പം മുതൽക്കേ അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഴുവൻ ചരിത്രവും, അദ്ദേഹത്തിന്റെ പരിശുദ്ധമായ സ്വഭാവ പ്രകൃതിയും, സത്യസന്ധതയുമെല്ലാം അവർക്കറിയാവുന്നതാണ്. അദ്ദേഹത്തിന് ഭ്രാന്ത് പിടിച്ചിരിക്കുകയാണെന്ന് അവരുടെ മനഃസാക്ഷിയെ മുടിവെച്ചുകൊണ്ടല്ലാതെ അവർക്ക് പറയുവാൻ സാധ്യമല്ല. ചുരുക്കിപ്പറഞ്ഞാൽ ക്യാർആനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കാത്തതും, നബിയുടെ ചര്യയും സ്വഭാവവും ഗൗനിക്കാതിരുന്നതുമാണ്

അവിശ്വാസികളെപ്പറ്റി ഇവിടെ പറഞ്ഞ ആക്ഷേപങ്ങളുടെ ചുരുക്കം.

അപ്പോൾ, കുർആനും, നബിചര്യയും അവഗണിച്ചുകൊണ്ട് ഇന്നവനും ഇന്നവനും പറഞ്ഞത് മാത്രം സ്വീകരിക്കുക എന്ന നയം - അതെ, ചില പണ്ഡിതന്മാരുടെയോ നേതാക്കളുടെയോ അഭിപ്രായങ്ങൾ മാത്രം സ്വീകരിച്ചു കുർആനും സുന്നത്തും ഗൗനിക്കാതെയുള്ള ഇന്നത്തെ മുസ്‌ലിംകളുടെ പൊതുനില-എത്രമാത്രം ആക്ഷേപകരവും ആപൽക്കരവുമാണെന്ന് ആലോചിച്ചുനോക്കുക!

﴿71﴾ യഥാർത്ഥം അവരുടെ ഇച്ഛകൾക്കനുസരിച്ച് വന്നിരുന്നെങ്കിൽ, ആകാശങ്ങളും, ഭൂമിയും, അവയിലുള്ളവരും (എല്ലാ തന്നെ) കുഴപ്പത്തിലാകുമായിരുന്നു! പക്ഷേ, നാം അവരവരുടെ അടുക്കൽ അവർക്കുള്ള ഉപദേശവും കൊണ്ട് ചെന്നിരിക്കുകയാണ്; എന്നാൽ അവരാകട്ടെ, അവരുടെ (ആ) ഉപദേശത്തിൽ നിന്ന് തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാകുന്നു.

وَلَوْ أَتَّبَعَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ
فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ
فَهُمْ عَنْ ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ﴿٧١﴾

﴿71﴾ അനുസരിച്ച് വന്നിരുന്നുവെങ്കിൽ **الْحَقُّ** യഥാർത്ഥം, സത്യം **أَهْوَاءَهُمْ** അവരുടെ ഇച്ഛകളെ **لَفَسَدَتِ** നാശമടയുമായിരുന്നു, കുഴപ്പത്തിലാകുമായിരുന്നു **السَّمَوَاتُ** ആകാശങ്ങൾ **وَالْأَرْضُ** ഭൂമിയും **وَمَنْ فِيهِنَّ** അവയിലുള്ളവരും **بَلْ** പക്ഷേ നാം അവരുടെ അടുക്കൽ ചെന്നിരിക്കുന്നു **بِذِكْرِهِمْ** അവർക്കുള്ള ഉപദേശവും കൊണ്ട് **فَهُمْ** എന്നാൽ അവർ **عَنْ ذِكْرِهِمْ** അവരുടെ ഉപദേശത്തിൽനിന്ന് **مُعْرِضُونَ** തിരിഞ്ഞുകളയുന്നവരാണ്.

അവർക്ക് സത്യോപദേശങ്ങൾ സ്വീകാര്യമാകേണമെങ്കിൽ, അവരുടെ ഇച്ഛകൾക്കും അഭിപ്രായങ്ങൾക്കും അനുസരിച്ചുകൊണ്ടായിരിക്കണം യഥാർത്ഥ്യങ്ങൾ നിലകൊള്ളുന്നത് . അഥവാ, ആരാധ്യന്മാർ പലതുണ്ടായിരിക്കണം. ദൈവത്തിന് സന്താനമുണ്ടായിരിക്കണം, അക്രമവും അനീതിയും ന്യായമായിരിക്കണം, പാപങ്ങൾ പുണ്യങ്ങളായിരിക്കണം (معاذ الله) ഇങ്ങിനെയാണ് യഥാർത്ഥത്തിലുള്ളതെങ്കിൽ, ധാർമിക വ്യവസ്ഥയും, ലോകവ്യവസ്ഥയും-ലോകത്തിന്റെ നിലനിൽപ്പ്തന്നെയും-അവതാളത്തിലായിപ്പോകുമായിരുന്നുവെന്ന് വ്യക്തമാണ്. ആകാശ ഭൂമികളിൽ അല്ലാഹു അല്ലാതെ വല്ല ഇലാഹുകളും ഉണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, അത് രണ്ടും നാശമടയുമായിരുന്നു! (لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلِهَةٌ إِلَّا اللَّهُ لَفَسَدَتَا)

﴿72﴾ (നബിയേ), ഒരു പക്ഷേ, നീ അവരോട് വല്ല പുറപ്പാടും [ആദായവും] ചോദിക്കുന്നുണ്ടോ ?

أَمْ تَسْأَلُهُمْ خَرْجًا

- എന്നാൽ, നിന്റെ റബ്ബിന്റെ (പക്കൽ നിന്നുള്ള) പുറപ്പാട് ഏറ്റവും നല്ലതാകുന്നു. അവൻ, ഉപജീവനം നൽകുന്നവരിൽവെച്ച് ഏറ്റവും നല്ലവനത്രെ.

فَخَرَّاجُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿٧٦﴾

﴿73﴾ നിശ്ചയമായും, നീ അവരെ നേരായ മാർഗത്തിലേക്ക് ക്ഷണിക്കുകയാകുന്നു.

وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَى صِرَاطٍ

مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٧﴾

﴿74﴾ പരലോകത്തിൽ വിശ്വസിക്കാത്തവരാകട്ടെ (ആ) മാർഗം വിട്ടുതെറ്റിപ്പോകുന്നവർ തന്നെയാണ്.

وَإِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ

عَنِ الصِّرَاطِ لَنَسْكَبُونَ ﴿٧٨﴾

﴿72﴾ അതല്ല, ഒരു പക്ഷേ تَسَاءَلُمْ നീ അവരോട് ചോദിക്കുന്നുവോ വല്ല പുറപ്പാടും, ആദായവും فَخَرَّاجُ رَبِّكَ എന്നാൽ നിന്റെ റബ്ബിന്റെ പുറപ്പാട്, ആദായം خَيْرٌ ഉത്തമമാണ്, കൂടുതൽ നല്ലതാണ് وَهُوَ അവൻ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ഉപജീവനം(ആഹാരം) നൽകുന്നവരിൽ ഉത്തമനാകുന്നു ﴿73﴾ وَإِنَّكَ നീ നിശ്ചയമായും നീ അവരെ ക്ഷണിക്കുന്നു إِلَى صِرَاطٍ മാർഗത്തിലേക്ക് مُسْتَقِيمٍ നേരായ, ചൊവ്വായ ﴿74﴾ وَإِنَّ നിശ്ചയമായും عَنِ الصِّرَاطِ വിശ്വസിക്കാത്തവർ بِالْآخِرَةِ പരലോകത്തിൽ മാർഗംവിട്ട് لَنَسْكَبُونَ തെറ്റിപ്പോകുന്നവർ തന്നെയാണ്.

സാരം: നബിയേ! അല്ലാഹുവിന്റെ ദൗത്യം എത്തിച്ചു കൊടുക്കുന്നതിന് താൻ അവരുടെ പക്കൽനിന്ന് വല്ല പ്രതിഫലവും ആവശ്യപ്പെടുന്നുണ്ടെന്ന കാരണം കൊണ്ടാണോ അവർ വിശ്വസിക്കാതിരിക്കുന്നത്? അല്ല, താൻ അവരിൽ നിന്ന് ഒന്നും ഇച്ഛിക്കുന്നില്ല; അതിന് ആവശ്യവുമില്ല. തനിക്ക് അല്ലാഹുവിങ്കലുള്ള മഹത്തായ പ്രതിഫലം തന്നെ മതി. താൻ അവരെ യാതൊരു വളവും വക്രതയുമില്ലാത്ത നേരായ മാർഗത്തിലേക്ക് തന്നെയാണ് ക്ഷണിക്കുന്നതും. പക്ഷേ, പരലോകത്തിൽ വിശ്വാസമില്ലാത്ത അവർ ആ സത്യമാർഗത്തിൽ പ്രവേശിക്കുവാൻ ഭാവമില്ലാതെ തെറ്റിപ്പോകുക മാത്രമാണ്.

﴿75﴾ നാം അവരോട് കരുണ കാണിക്കുകയും, അവരിലുള്ള വിഷമം നീക്കുകയും ചെയ്താലും, അവർ തങ്ങളുടെ അതിക്രമത്തിൽ അന്ധാളിച്ചുകൊണ്ട് ശഠിച്ചു നിൽക്കുക തന്നെ ചെയ്യുന്നതാണ്.

﴿٧٥﴾ وَلَوْ رَحَّمْنَاهُمْ وَكَشَفْنَا مَا بِهِمْ

ضُرٌّ لِّلْجُؤِ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ

﴿٧٦﴾

﴿76﴾ നാം അവരെ ശിക്ഷകൊണ്ട് പിടിക്കുകയുണ്ടായി, എന്നിട്ട്, അവർ

وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ بِالْعَذَابِ فَمَا

أَسْتَكَانُوا لِرَبِّهِمْ وَمَا يَتَضَرَّعُونَ ﴿٧٦﴾

حَتَّىٰ إِذَا فَتَحْنَا عَلَيْهِم بَابًا ذَا
عَذَابٍ شَدِيدٍ إِذَا هُمْ فِيهِ مُبْلِسُونَ

മുഹമ്മദ് ബ്നു മസ്ലമഃ (مُحَمَّدُ بْنُ مَسْلَمَةَ)യുടെ നേതൃത്വത്തിൽ അയക്കപ്പെട്ട ഒരു സൈന്യസംഘം മുമ്മാഃ(ثُمَّامَةُ بْنُ اثَالِ رَضٍ)യെ ബന്ധസ്ഥനാക്കി മദീനയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. നബിഅദ്ദേഹത്തെ പള്ളിയിൽ തടങ്ങലിൽ വെച്ചു. മൂന്ന് ദിവസം

ഇസ്‌ലാമുമായുള്ള പരിചയം അദ്ദേഹത്തെ ഇസ്‌ലാമിലേക്ക് ആകർഷിച്ചു. അദ്ദേഹം മുസ്‌ലിമായിക്കൊണ്ട് മക്കയിൽ ഉറഃ കർമ(ة) (العمره) ചെയ്‌വാൻ വന്നു. യമാമയിലെ നേതാവായ അദ്ദേഹം, മുസ്‌ലിമായതിൽ ക്വറൈശികൾ അതിയായ വെറുപ്പ് പ്രകടിപ്പിക്കുകയും, അദ്ദേഹത്തെ കഠിനമായി ആക്ഷേപിക്കുകയും ചെയ്തു. അതിനെത്തുടർന്ന് അദ്ദേഹം ഇങ്ങനെ പറഞ്ഞു : അല്ലാഹുവാണു സത്യം ! യമാമയിൽ നിന്ന് റസൂൽ തിരുമേനിയുടെ ഉത്തരവ് കൂടാതെ ഒറ്റമണി ധാന്യം എന്നി നിങ്ങൾക്ക് വരികയില്ല. മക്കയിലേക്ക് ധാന്യം ഇറക്കുമതി ചെയ്തിരുന്ന പ്രധാന കേന്ദ്രമായിരുന്നു അന്ന് യമാമ പ്രദേശങ്ങൾ. അങ്ങനെ, അദ്ദേഹം അത് നിറുത്തൽ ചെയ്തു. ഇത് നിമിത്തം മക്കക്കാർക്ക് വമ്പിച്ച പട്ടിണിയായി. 'ഇൽഹിസ്' (إلهز) പോലും അവർ ഭക്ഷിക്കേണ്ടിവന്നു. (പട്ടിണികാലത്ത് രോമവും രക്തവും ചേർത്തുണ്ടാക്കപ്പെടുന്ന ഒരു സാധനമാണത്) ക്വറൈശികൾ ഒടുക്കം നബി ﷺ യെ സമീപിച്ചു. മുഹമ്മദേ! ലോകർക്ക് കരുണയായി അയക്കപ്പെട്ടവനാണെന്നല്ലേ പറയുന്നത്? ഞങ്ങളുടെ പിതാക്കളെ നീ (ബദ്രിൽ വെച്ച്) വാളിനിരയാക്കി; ഞങ്ങളുടെ സന്താനങ്ങളെ പട്ടിണിയിട്ടും കൊല്ലുവാനാണോ വിചാരിക്കുന്നത്? കുടുംബബന്ധം പാലിക്കണമെന്ന് നീ പറയാറുണ്ടല്ലോ, ഇത് കുടുംബം മുറിക്കലല്ലേ? എന്നിങ്ങനെ ആവലാതിപ്പെട്ടു. തിരുമേനി ഉടനെത്തന്നെ, എന്റെ നാട്ടുകാർക്ക് ഭക്ഷണം വിട്ടുകൊടുക്കണം എന്ന് മുമ്മാമ(റ)ക്ക് കത്തെഴുതി. പിന്നീട് പഴയപടി തുടരുകയും ചെയ്തു.

രണ്ടാമത്തെ ആയത്തിൽ وَلَقَدْ أَخَذْنَا مُمَّا بَالْعَذَابِ (നാം അവരെ ശിക്ഷകൊണ്ട് പിടിക്കുകയുണ്ടായി) എന്ന് പറഞ്ഞത് ഈ സംഭവത്തെ ഉദ്ദേശിച്ചാണെന്നും ചില മഹാൻമാർ അഭിപ്രായപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ബദർ യുദ്ധത്തിൽ 70 ക്വറൈശി നേതാക്കൾ കൊല്ലപ്പെട്ടതിനെ ഉദ്ദേശിച്ച് പറഞ്ഞതാണെന്നാണ് അധികമാളുകളുടെയും അഭിപ്രായം. മൂന്നാമത്തെ ആയത്തിൽ 'കഠിന ശിക്ഷയുടേതായ കവാടം' (بَابًا ذَا عَذَابٍ شَدِيدٍ) എന്ന് പറഞ്ഞത് പരലോകശിക്ഷയെക്കുറിച്ചുതന്നെ. മേൽകാണിച്ച ഏത് അഭിപ്രായം നാം സ്വീകരിച്ചാലും, ആയത്തുകളുടെ സാരം വ്യക്തമാണ്. ആ അവിശ്വാസികളിലുള്ള വിഷമങ്ങൾ നീക്കി കരുണ ചെയ്താലും അതിന് നന്ദി കാണിക്കുകയോ, തങ്ങളുടെ ധിക്കാരത്തിൽ നിന്ന് പിൻവാങ്ങുകയോ അവർ ചെയ്കയില്ല. അവർ പാഠം പഠിക്കുകയുമില്ല. ക്വിയാമത്ത് നാളിലെ ശിക്ഷ അനുഭവപ്പെടുമ്പോഴാണ് അവർ കണ്ണ് തുറക്കുക. പക്ഷേ, അതുകൊണ്ട് ഫലം ഉണ്ടാകുന്നതുമല്ല.

ഇത്രയും പറഞ്ഞതിൽ നിന്ന്, ഈ മൂന്ന് ആയത്തുകളും മദീനയിൽ അവതരിച്ചതാണെന്ന് വ്യക്തമാണല്ലോ. ഈ സൂറത്ത് മക്കീ സൂറത്തുകളിൽ പെട്ടതാണെന്ന് മിക്കവാറും മുഹസ്സിറുകൾ സൂറത്തിന്റെ ആരംഭത്തിൽ പറഞ്ഞുകാണാമെങ്കിലും, ഈ മൂന്ന് വചനങ്ങൾ മദീനയിൽ അവതരിച്ചതാണെന്ന് ചില മഹാൻമാർ പ്രത്യേകം രേഖപ്പെടുത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇങ്ങിനെ രേഖപ്പെടുത്താത്തവരും, വിവരണത്തിൽ മേൽ കണ്ട നില കൈകൊള്ളുകയും ചെയ്തുകാണാം.